

РЕШЕНИЕ

№ 36783

гр. София, 07.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
публично заседание на 23.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4627** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е по жалба на Н. В. В. срещу Решение № РКС25-ЕВ01-16/08.04.2025г. на кмета на Район „Красно село“-СО, с което на жалбоподателя е предоставена търсената от него информация. Решението се обжалва в частта, с която информацията е предоставена на заявителя под форма, различна от посочената в заявлението за достъп до обществена информация.
Искането на жалбоподателя е установяване на противозаконния характер на оспореното решение и обявяване на неговата нищожност, евентуално цялостната му отмяна поради противоречие с основополагащи принципни свръх повелителни правни норми, неспазване на установената форма, съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби, несъответствие с целта на закона.
В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично като моли за уважаване на жалбата му. Посочва, че не за първи път ответникът се произнася положително по заявленията му, но предоставя исканата информация под друга форма, различна от посочената в заявлението му, без да мотивира приложението на чл.27 ЗДОИ. В случая заявления с идентично съдържание били изпратени до всички районни кметове като кметовете на район „Овча купел“, „И.“ и „М.“ предоставили информацията така, както е поискана, т.е. според жалбоподателя не са налице предпоставките по чл.27 ЗДОИ и в конкретния случай. Освен това посочва, че когато посетил районната администрация във връзка с предоставянето на достъп по друго заявление под формата на преглед на документите, информацията не му била предоставена като счита, че и в този случай ще стане така. С оглед това смята, че ответникът упражнява правомощията си превратно.

Претендира присъждане на разноските за внесена държавна такса по оспорването. Ответникът чрез юрк.Б. в съдебно заседание, моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Твърди, че жалбоподателят подава множество заявления в районната администрация, с които иска предоставянето на различна информация, но целта, която преследва не е тази, обективирана в закона. Посочва, че с обжалваното решение е предоставен пълен достъп до исканата информация като предоставянето ѝ под тази форма е законосъобразно, макар да не съответства на посочената в заявлението. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт. Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят, че жалбоподателят е подал в Столична община по електронен път заявление, с което поиска предоставянето по реда на ЗДОИ на информацията относно извършените разходи за представителни цели през 2023г. и по-конкретно: 1. Разполагали ли са СОС, кметът и кметовете на райони и кметства в Столична община с изрично определени от органа на местно самоуправление финансови средства от общинския бюджет за извършване „разходи за представителни цели“, по см. на чл.34 от ПМС № 108/09.08.2023г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2023г. и ако отговорът е положителен да се посочи техният месечен и годишен размер, с кой акт е бил определен той, кога, по какъв конкретен начин и за какви конкретни цели са били изразходвани те; 2. Копие от всички налични – прогнозни, административно-управленски, оперативни, аналитични, технически и финансово-отчетни документи, свързани с казуса.

С писмо изх.№ СОА25-ЕВ01-91-/1/ от 26.02.2025г. на заместник-кмета на СО, Направление „Финанси и здравеопазване“ заявлението на жалбоподателя е изпратено на всички районни кметове за разглеждане по същество и произнасяне.

Посочено е също, че разчетите за делови срещи и представителни разходи, както и месечният лимит за кмет на район и на кметство са определени в Приложение № 4 към Решение № 14/14.09.2023г. на СОС за съставяне и приемане на Сборен бюджет на Столична община за 2023г. Посочено е също, че разходването на средствата, утвърдени в дейност 122 „Общинска администрация“ по бюджета на районите за 2023г. за представителни цели е от компетентността на кметовете на райони и кметовете на кметства.

Заявлението е постъпило в Район „Красно село“-СО на 27.02.2025г. като по него е постановено Решение № РКС25-РИ09-16/12.03.2025г. от кмета на района, с което е предоставен частичен достъп до търсената информация като по т.1 е посочено, че кметът на района разполага с изрично определени с посочените по-горе документи, средства за представителни цели, чийто месечен размер е 80 лева и които средства са изразходвани за делови срещи и представителни разходи. По отношение т.2 от заявлението е посочено, че годишният и месечният размер и актът, с който са определени са публично достъпни на официалната интернет страница на СО като е посочен линк към нея, а по отношение останалите документи е указано, че след като бъде конкретизирано в 1-месечен срок от получаване на това решение, кои точно документи желае да получи жалбоподателят под формата на незаверено копие, достъп до тях ще бъде предоставен под формата на преглед на място, с оглед чл.27, ал.1, т.3 ЗДОИ.

Това решение е съобщено на жалбоподателя по електронна поща на 13.03.2025г.

След получаването му жалбоподателят на 27.03.2025г., отново по електронна поща, подал жалба срещу решението в частта му по т.2, както и заявление, с което поиска преразглеждане на оспорения акт на основание чл.91, ал.1 АПК като бъде допълнено обжалваното решение с

информацията по т.2 и конкретизирал документите, които иска да му бъдат предоставени – докладни записки, контролни листове, писмено разрешение на административния орган за разходване на средства, първични счетоводни документи за направените разходи под формата на фактура и/или разходен касов ордер, касов бон, аналитична счетоводна справка под формата на подробна хронологична оборотна ведомост по аналитични нива на направените целеви разходи. Последвало е издаването на обжалваното решение, съобщено на жалбоподателя на 08.04.2025г. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е подадена директно до съда по електронна поща на 22.04.2025г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът приема, че жалбата е допустима като подадена от активно легитимирана страна и в 14-дневният срок за оспорване. Налице е и правен интерес от оспорването, тъй като задълженият субект следва да се съобрази с посочената от заявителя предпочитана форма на достъп и когато това не е сторено актът подлежи на проверка за законосъобразност в посочената част, макар да е позитивен за адресата – в този см. Определение № 12626 от 23.10.2017г. по адм. д. № 11677/2017г., V отд. на ВАС, Определение № 13159 от 01.11.2017г. по адм. д. № 11210/2017г., V отд. на ВАС и др.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът намира, че решението в оспорената му част е издадено от компетентен административен орган, в изискуемата форма, при отсъствие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му.

Съгласно чл.3, ал.1 ЗДОИ задължени субекти за предоставянето на обществена информация са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Съгласно чл.38, ал.1, изр.2-ро ЗМСМА орган на изпълнителната власт в района е кметът на района, съответно той е задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ. Съответно оспореното решение е издадено от компетентен административен орган в пределите на предоставената му от закона власт.

Спазено е изискването за форма на административния акт – писмена, като решението съдържа и задължителните реквизити по чл.59, ал.2 АПК. С обжалваното решение ответникът предоставил исканата информация, но под различна от заявената предпочитана форма, а именно преглед на място. Като мотиви за промяната на формата, под която ще се предостави информацията задълженият субект е цитирал разпоредбата на чл.27, ал.1 ЗДОИ, без да посочи конкретно основание.

Съгласно разпоредбата на чл.25 ЗДОИ, регламентираща реквизитите на заявлението за достъп до обществена информация, в него следва да бъде посочена предпочитаната форма за достъп. В чл.26, ал.1 от закона са посочени и формите за достъп - 1. преглед на информацията - оригинал или копие или чрез публичен общодостъпен регистър; 2. устна справка; 3. копия на материален носител; 4. копия, предоставени по електронен път, или интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните; 5. публикуване на информацията на платформата за достъп до обществена информация. Според ал.2 на с.р. за достъп до обществена информация могат да се използват една или повече от формите по ал.1, а според ал.3, когато предпочитаната форма за предоставяне на достъп до обществена информация е по ал.1, т.4, се определят и техническите параметри за запис на информацията. В чл. 27 ЗДОИ е разписано задължение за органите да се съобразят с предпочитаната форма за предоставяне на достъп до обществена информация като изключенията са изрично предвидени в правната норма – когато няма техническа възможност информацията да бъде предоставена в предпочитаната от заявителя форма; когато е свързана с

необосновано увеличаване на разходите по предоставянето; когато води до възможност за неправомерна обработка на тази информация или до нарушаване на авторски права; когато е заявена чрез платформата за достъп до обществена информация. В тези случаи /по т.1 до 3 вкл./ достъп до информацията се предоставя във форма, която се определя от съответния орган, а в случаите по ал.1, т.4 - чрез публикуване на платформата за достъп до обществена информация.

Съдът в настоящия му състав е запознат и е съобразявал съдебната практика, съгласно която задълженият субект следва да изложи нарочни мотиви защо не предоставя исканата информация в предпочетената от заявителя форма, като в съдебната фаза следва да докаже наличието на посоченото от него основание по чл.27, ал.1 ЗДОИ.

В конкретния случай обаче намира, че макар ответникът да не е изложил мотиви защо счита, че е налице някое от основанията по чл.27 ЗДОИ, актът не се явява незаконосъобразен на това основание.

Според дефиницията по чл.2, ал.1 ЗДОИ, „обществена информация“ по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Оттук се извежда и целта на закона – въз основа на получената информация, касаеща общественния живот, гражданите да могат да си съставят собствено мнение, в конкретния случай за дейността на кмета на Район „Красно село“-СО.

В контекста на изложеното, отправна точка е предоставяне на търсената информация като е без значение нейният материален носител – чл.2, ал.2 ЗДОИ. Оттук и следва да се приеме, че достатъчно условие за изпълнение на задължението на административния орган е предоставяне на търсената информация, като е без значение конкретната форма, стига начинът на предоставяне да способства изпълнението на това задължение и да отговаря на целта на закона. Тя, както се посочи, е за получаване на информация, а не за снабдяване с копия от документи. Така напр. копията от фактури и касови бонове, издадени от трети лица, по никакъв начин не допринасят за съставяне на собствено мнение от жалбоподателя за дейността на ответника. Обществена е информацията, която може да бъде извлечена от тях – целите, за които са разходвани средствата в размер на 80 лева месечно. Жалбоподателят обаче не е поискал тази информация, а копия от разходооправдателните документи.

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България и обхваща задължението на държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, да осигуряват достъп до общественозначима информация. Според същата разпоредба, осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, общественния ред, народното здраве и морала. Търсенето на информация не е и не следва да се превръща в самоцел, още повече ако преследваната цел не кореспондира с целта на закона. Правото да се получава обществена информация гарантира осведомеността на гражданите за протичащите в обществото процеси, поради което е недопустимо да се упражнява за постигане на цел, извън посочената от закона. Макар разпоредбите на ЗДОИ да изключват по правило обосноваване на правен интерес от получаване на търсената информация, както се посочи този интерес се предполага и е основан на целта съставяне на собствено информирано мнение по даден въпрос. Правото за търсене, получаване и разпространяване на информация, разписано, както в чл.10 КЗПЧОС, така и в чл.41, ал.1 КРБ е законово установено и защитено право, но не е абсолютно. ЗДОИ създава правни гаранции за упражняване на конституционното право на гражданите на достъп до информация, но реализирането му е ограничено с оглед гарантиране на сигурността на обществото и държавата. Възпроизвеждайки предписанията на

чл.41, ал.1, изр.2 КРБ в разпоредбата на чл.5 ЗДОИ законодателят изчерпателно изброява интересите, които се защитават чрез ограничаване на достъпа до обществена информация, а именно националната сигурност, обществения ред, правата и доброто име на другите лица, народното здраве и моралът. Съгласно чл.6, ал.1 ЗДОИ основните принципи при осъществяване правото на достъп до обществена информация са: 1. откритост, достоверност и пълнота на информацията; 2. осигуряване на еднакви условия за достъп до обществена информация; 3. осигуряване на законност при търсенето и получаването на обществена информация; 4. защита на правото на информация; 5. защита на личните данни и 6. гарантиране на сигурността на обществото и държавата.

При съобразяване на посочените принципи съдът намира, че като е предоставил достъп до търсената от заявителя информация, но под друга форма ответникът не е допуснал нарушение на материалния или процесуалния закон, а прегледът на поисканите документи ще предостави възможност на жалбоподателя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект.

За пълнота и във връзка с направеното възражение в съдебно заседание съдът намира за необходимо да посочи, че изпълнението на административните актове и съдебните решения е регламентирано в Дял пети на АПК като чл.290, ал.1 АПК предвижда, че при виновно неизпълнение от страна на административния орган на незаместимо задължение, органът по изпълнението налага на длъжностните лица, изпълняващи функциите на държавен орган, глоба от 50 до 1200 лв. седмично до изпълнение на задължението за определено действие.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер поради липсата на фактическа и правна сложност на спора.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. В. В. срещу Решение № РКС25-ЕВ01-16/08.04.2025г. на кмета на Район „Красно село“-СО, оспорено в частта, с която информацията е предоставена на заявителя под форма, различна от посочената в заявлението за достъп до обществена информация.

ОСЪЖДА Н. В. В., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата в размер на 200 /двеста/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: